Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2000, sp. zn. 8 To 948/99

Číslo: 8/2001

Právní věta:

Vezme-li obviněný zpět prohlášení podle § 11 odst. 2 tr. ř., že po zastavení trestního stíhání trvá na projednání věci, až v průběhu odvolacího řízení, vezme jednak předseda senátu na vědomí zpětvzetí prohlášení podle § 250 odst. 4 tr. ř. per analogiam, jednak odvolací soud rozhodne, že se napadený rozsudek soudu prvního stupně, kterým byla vyslovena podle § 227 tr. ř. vina, zrušuje podle § 257 písm. b) tr. ř. per analogiam. Řízení, kterým se pokračovalo v trestním stíhání podle § 11 odst. 2 tr. ř., není třeba zastavovat, neboť usnesení o zastavení trestního stíhání tím bez dalšího opět nabývá účinnosti.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.03.2000

Spisová značka: 8 To 948/99

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 2
§ 227
§ 250 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Městský soud v Praze k odvolání obžalovaného J. K. zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 9. 1999 sp. zn. 6 T 160/97 a podle § 250 odst. 4 tr. ř. per analogiam vzal na vědomí zpětvzetí prohlášení obžalovaného J. K. podle § 11 odst. 2 tr. ř.

Z odůvodnění:

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 7. 1998 sp. zn. 6 T 160/97 bylo podle § 231 odst. 1 tr. ř. za použití § 223 odst. 1 tr. ř. z důvodu § 11 odst. 1 písm. a) tr. ř. zastaveno trestní stíhání obžalovaného J. K. pro skutek popsaný v obžalobě, kterým se měl dopustit trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. Dne 18. 2. 1999 obvodnímu soudu došlo písemné prohlášení obžalovaného J. K., že trvá na projednání trestné věci sp. zn. 6 T 160/97, neboť v jeho případě se nejednalo o trestný čin podle § 251 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. Na základě tohoto prohlášení pak obvodní soud konal hlavní líčení a dne 6. 9. 1999 rozhodl v hlavním líčení rozsudkem tak, že

obžalovaného J. K. uznal vinným trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. S ohledem na ustanovení § 227 tr. ř. nebyl uložen trest.

Proti citovanému rozsudku podal včas obžalovaný J. K. odvolání, ve kterém poukázal na to, že nelze jeho jednání kvalifikovat jako trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), b) tr. zák., neboť nebyl naplněn materiální znak spočívající ve výši způsobené škody, která v jeho případě činila částku 630 Kč. V písemném odvolání pak navrhl zproštění obžaloby, a pro případ, že by mu soud nevyhověl, navrhl, aby jeho jednání bylo amnestováno, a to tak, že bere zpět stížnost proti usnesení o amnestii.

Městský soud ve veřejném zasedání přezkoumal napadený rozsudek a při závěrečném návrhu obhájkyně poté, co byla městským soudem poučena, že je třeba podat jednoznačný návrh, se poradila s obžalovaným a ten uvedl výslovně, že podle § 11 odst. 2 tr. ř. bere zpět prohlášení podané u Obvodního soudu pro Prahu 4. Na základě tohoto vyjádření, které bylo učiněno před závěrečnou poradou senátu Městského soudu v Praze, bylo rozhodnuto tak, že předsedkyně senátu podle § 250 odst. 4 tr. ř. per analogiam bere na vědomí zpětvzetí prohlášení obžalovaného J. K. podle § 11 odst. 2 tr. ř. Na základě tohoto vyjádření a rozhodnutí předsedkyně senátu Městského soudu v Praze napadený rozsudek pozbyl zákonného podkladu. Z toho důvodu městský soud rozhodl tak, že podle § 257 písm. b) tr. ř. per analogiam zrušil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 9. 1999 sp. zn. 6 T 160/97. Řízení, kterým se pokračovalo v trestním stíhání podle § 11 odst. 2 tr. ř., není třeba zastavovat. Stále je platné a účinné usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 7. 1998 na čl. 148 a 149.